

ประโยชน์ที่ประเทศไทยได้รับจากการขยายการลงทุนในต่างประเทศ

ผู้เขียนเปิดปฏิทินดู ก็เห็นว่าเหลือเวลาอีกเพียง 2 ปีกว่า ก็จะต้องปี 2558 ซึ่งเป็นปีที่ประเทศสมาชิกอาเซียน ทั้ง 10 ประเทศจะรวมตัวกันเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) เอื้อให้เกิดความคล่องตัวระหว่างกันหลายด้าน ทั้งมิติด้านการค้า การลงทุน บริการ ตลอดจนการเคลื่อนย้ายแรงงาน ซึ่งนับเป็นโอกาสสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยกระตุ้นให้เศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคอาเซียนยังเติบโตได้ท่ามกลางความผันผวนของเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะโอกาสจากการขยายการลงทุนไปภูมิภาคอาเซียนที่กำลังได้รับความสนใจเป็นอย่างมากทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชนของไทย อย่างไรก็ตาม ในอีกด้านหนึ่งก็ยังมีข้อสงสัยและมีคำถามตามมาว่าการลงทุนในต่างประเทศจะส่งผลดีต่อประเทศไทยอย่างไร วันนี้จึงเป็นโอกาสอีกครั้งที่ผู้เขียนจะใช้คอลัมน์นี้เล่าให้ทุกท่านได้เห็นถึงประโยชน์ของการขยายการลงทุนในต่างประเทศ

เพื่อให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น ผู้เขียนขอเริ่มจากผลดีต่อภาคเศรษฐกิจจริง ซึ่งจากภาพรวมของภาคอุตสาหกรรมไทย ที่ขณะนี้กำลังเผชิญกับข้อจำกัดของการขยายการลงทุนภายในประเทศ อาทิ พื้นที่ลงทุนใหม่หาได้ยากขึ้นและมีราคาสูง ตลอดจนเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมที่จำกัดประเภทของการตั้งโรงงานอุตสาหกรรม การขยายการลงทุนในต่างประเทศจึงเป็นทางเลือกหนึ่งของผู้ประกอบการ รวมถึงยังส่งผลดีต่อการลดต้นทุนการผลิต ทั้งต้นทุนด้านวัตถุดิบและแรงงาน ซึ่งจะช่วยลดแรงกดดันให้กับหลายอุตสาหกรรมที่ต้องเผชิญกับภาวะการแข่งขันด้านราคาอย่างรุนแรงในตลาดโลก ขณะที่แรงงานในประเทศที่ได้รับค่าจ้างสูงขึ้นก็จะถูกใช้ในกระบวนการผลิตที่ต้องการทักษะฝีมือแรงงานและผลิตภาพแรงงานสูงขึ้น ซึ่งจะช่วยให้เกิดการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ตลอดจนเมื่อผู้ประกอบการส่งรายได้กลับเข้าประเทศไทย ก็จะเกิดการหมุนเวียนเงินในระบบเศรษฐกิจมากขึ้น ทั้งด้านการบริโภค การลงทุน และการจ้างงาน ทั้งนี้ ผู้เขียนทำการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ระหว่างมูลค่าการลงทุนในต่างประเทศสะสม (FDI Outward Stock) กับมูลค่า GDP ของไทย ตั้งแต่ปี 2545-2554 พบว่ามีค่าสูงถึง 0.9064 อันเป็นสิ่งยืนยันได้ว่าการลงทุนในต่างประเทศมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยในช่วงที่ผ่านมา

สำหรับผลดีต่อภาคการเงิน พบว่าการขยายการลงทุนในต่างประเทศจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการบรรเทาการแข็งค่าของเงินบาทที่อาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยหลังจากกลุ่มประเทศเศรษฐกิจหลักของโลก ทั้งสหรัฐฯ และ EU เผชิญภาวะซบเซา จนต้องมีการใช้นโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจ ด้วยการกดอัตราดอกเบี้ยให้อยู่ในระดับต่ำและเพิ่มสภาพคล่องในระบบ ทำให้มีเงินทุนจำนวนมากไหลเข้าสู่ตลาดเกิดใหม่ รวมถึงประเทศไทยด้วยการขยายการลงทุนในต่างประเทศจึงเป็นการสร้างสมดุลให้กับระบบอัตราแลกเปลี่ยนของไทยอีกทางหนึ่ง

นอกจากนี้ การขยายการลงทุนในต่างประเทศยังส่งเสริมให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้านด้วย เพราะเมื่อผู้ประกอบการไทยขยายการลงทุนในต่างประเทศ ก็มักจะมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคควบคู่ไปด้วย อันเป็นประโยชน์ต่อประเทศเพื่อนบ้านบางประเทศที่ยังค่อนข้างขาดแคลนระบบสาธารณูปโภคที่ได้มาตรฐาน

ท้ายที่สุด ผู้เขียนขอยกกรณีตัวอย่างของประเทศญี่ปุ่นมาเปรียบเทียบ ซึ่งหากในอดีตไม่มีการขยายการลงทุนในต่างประเทศแล้ว อาจทำให้เศรษฐกิจญี่ปุ่นต้องเผชิญกับความยากลำบากอย่างมาก เนื่องจากเพียงสองปีภายหลังข้อตกลง The Plaza Accord ในปี 2528 เงินเยนปรับตัวแข็งค่าขึ้นถึง 50% ทำให้ประเทศญี่ปุ่นสูญเสียความสามารถในการแข่งขันลงอย่างมาก ผู้ประกอบการในสมัยนั้นจึงต้องหาทางออกด้วยการย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศอื่น ๆ เพื่อให้สินค้าญี่ปุ่นยังสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ สำหรับประเทศไทยแม้ไม่ได้ตกอยู่ในสถานการณ์คับขันดังเช่นประเทศญี่ปุ่น แต่ผู้เขียนอยากให้มองช่องทางการขยายการลงทุนในต่างประเทศเป็นอีกหนึ่งโอกาสในการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจของประเทศให้เติบโตอย่างยั่งยืนต่อไป ทั้งในระดับมหภาคและจุลภาค

Disclaimer : คอลัมน์นี้เผยแพร่เพื่อให้ความรู้ด้านเศรษฐกิจมหภาค เศรษฐกิจต่างประเทศ รวมถึงภาวะธุรกิจและอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นข้อคิดเห็นส่วนบุคคล จึงไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับความคิดเห็นของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย